

poniedziałek, 29.07.2019

KAZANIE 161

1) Najdrożsi bracia, w czytanej Ewangelii usłyszeliśmy naszego Pana i Zbawiciela objaśniającego alegorię dotyczącą grzechu pierwszego człowieka. „Pewien człowiek”, powiedział On, „szedł z Jeruzalem do Jerycha i wpadł w ręce zbójców, którzy go obrabowali.” Ten człowiek, który szedł z Jeruzalem do Jerycha, to był Adam. To znaczy przyszedł z raju do świata. Jeruzalem interpretuje się jako pokój, Jerycho symbolizuje świat. Jerycho jest figurą świata, ponieważ jest interpretowane jako księżyc, bo tak samo jak on wzrasta i zanika; tak jak ludzka rasa rodzi się, wzrasta, starzeje się i umiera. Dlatego też Adam „szedł z Jeruzalem do Jerycha i wpadł w ręce zbójców.” Gdyby nie szedł, nie napotkałby rabusiów; przyszedł do świata wtedy, kiedy z wyżyn cnoty popadł w grzech. Ewangelia mówi: „wpadł w ręce złoczyńców”, to znaczy w ręce diabła i jego aniołów, którzy go obrabowali”, to znaczy zabrali mu wspaniałość nieśmiertelności. „Po pobiciu go poszli swoją drogą, zostawiając go na pół żywego.” Zadane uderzenia są rozumiane jako złe pragnienia, według słów Apostoła: „Wiele [jest] bezużytecznych i szkodliwych pragnień.” To że powiedziano, iż zostawili go na pół żywego, to oznacza, iż mimo że żył w ciele, był martwy na duszy, jak powiedział Apostoł: „W Adamie wszyscy umierają”, i gdzie indziej: „Tylko ten kto grzeszy, umrze.” Mężczyźni przechodzący obok, kapłani i lewicy symbolizują Prawo i proroków. Bo rodzaj ludzki, upadły wskutek zranienia przez diabła, nie mógł być podźwignięty ani przez Prawo ani przez proroków. Niezbędnym było przyjsie Samarytanina, który jest interpretowany jako obrońca. Kim więc był ów Samarytanin, to znaczy obrońca jak nie nasz Pan, o którym napisano: „Zaprawdę, On ani się nie zdrzemnie, ani nie zaśnie, Stróż Izraela”? Dlatego też ten Samarytanin jak On realizował plan wcielenia, „natknął się na niego.” Co to znaczy, że natknął się na niego jak nie to, że przyjął ludzkie ciało? „I poszedł do niego i opatrzył jego rany.” Co oznacza opatrzenie ran, jak nie obdarowanie łaską, która pomoże oprzeć się grzechom? Co więcej, przez fakt, że „połał [je] oliwą i winem”, rozumiemy miłosierdzie w oliwie, a sprawiedliwość w winie; namaszczenie krzyżmem jest z pewnością w oleju, konsekracja Eucharystii w winie. Kiedy dalej powiedziano: „Posadził go na własne zwierzę”, to zwierzę rozumiemy jako inkarnację. Posadził nas na to zwierzę, kiedy jak to napisano: „To była nasza wina, którą On nosił.” Zwierzę może też być rozumiane jako wsparcie łaski; tak jak On niósł do swojej owczarni zabłąkaną owieczkę, tak też przyniósł do gospody tego słabego człowieka. Gospodę, do której był niesiony [ranny], uznajemy za Kościół, właścicielem, któremu go powierzono jest apostoł Paweł. Ponieważ w tym czasie jest wiele zmian w Kościele, jak przez duchowe gospody ludzie podążają do wiecznego błogostanu; dlatego apostoł Paweł, jako sługa Chrystusa, napomina nas i zachęca mówiąc: „Więc biegnijcie, by to [nagrodę] otrzymać.” To, że apostoła Pawła można rozumieć jako służbę i chwalebny oberżystę Chrystusa, mówi on sam: „To jest moje naglące pragnienie”, mówi on: „by opiekować się wszystkimi Kościołami.” A ponieważ był on uważny na przemiany Chrystusa, słusznie otrzymał tytuł oberżysty. Kiedy dalej powiedziano: „Następnego dnia wyjął dwa denary”, to następny dzień rozumiemy jako dzień po rezurekcji: pierwszy dzień to pasja, drugi – rezurekcja. Dwa denary mogą oznaczać Stary i Nowy Testament, lub z pewnością jako dwa przykazania miłości, na których „opiera się całe Prawo i prorocy; to znaczy: „Będziesz kochać Pana” i „Będziesz kochać swojego brata.”

2) Teraz, byście mogli lepiej zrozumieć, co zostało przedstawione w tej lekcji, tak często jak jest wam ona czytana; powtórzmy krótko to, co powiedzieliśmy. W człowieku, który wpadł w ręce rabusiów widzimy Adama; w rabusiach diabła i jego aniołów. Kiedy został on obrabowany, została mu odebrana nieśmiertelność. Zadane mu uderzenia, to złe pragnienia.; został on na pół żywy, ponieważ żywy był w ciele, lecz umarły na duszy. W kapłanie i lewicy przechodzących obok widzimy Prawo i proroków; podczas gdy Chrystus jest symbolizowany w Samarytaninie, który jest tłumaczony jako obrońca. To, że miłosierdzie było okazane na widok zranionego, chociaż ani nie prosił, ani nie krzychał, pokazuje, że łaska jest przyznawana bez żadnych, uprzednich zasług. W oleju i winie widzimy miłosierdzie i sprawiedliwość. W zwierzęciu, na które posadzono tego człowieka, rozpoznajemy wcielenie naszego Pana i Zbawiciela; gospoda, do której został przywieziony, jest Kościołem a apostoł Paweł jest oberżystą. Następny dzień oznacza dzień po rezurekcji a dwa denary są rozumiane jako dwa testamenty lub dwa przykazania. Gdy duchowo przeżuwacie te fakty jak czyste zwierzęta, bracia, to dajecie swoim świętym duszom pożywienie, które jest pożyteczne do życia wiecznego. Oby On zechciał dać nam to, On, któremu chwała i moc na wieki wieków. Amen.